

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

100. szám.

Brassó. Kedd, szeptember 6-án.

III. évfolyam 1887.

A tanév kezdetén.

Városunkban megélénkült az élet. Az u. n. saison mort-nak vége. Az életvidor ifjuság ismét bevonult hajlékaiba, az iskolák újból megnépesedtek, az új tanév megkezdődött, hogy ismét előbbre vigye a haza ifjuságát a tudományokban és hasznos ismeretekben.

A két havi pihenést ismét a munka váltja fel, ékesszólóan hirdetendő ország-világnak, mit hazánk néhai nagy kultuszminisztere, báró Eötvös József, az ifjuság jeligéjeül tűzött ki: „A fa ha vesztég áll s az ember úgy gyarapszik, ha dolgozik.”

Tanintézetekben városunk gazdagabb az ország bármely városánál, a fővárost kivéve. Mert tudtunkkal nincs város több, széles e hazában, melynek három főgymnáziuma, egy fő- s egy alreáliskolája, középipar- s kereskedelmi iskolája, leánytanítóképző intézete, két polgári leány- s két fiúiskolája, egy alsófoku iparos- és három alsófoku kereskedelmi iskolája volna, nem is számítva a hatféle elemi iskolát s óvodákat.

A tanintézetek száma tekintetében tehát városunk az első a főváros után. És a mi ezen iskolák kvalitását illeti, — azt hisszük, szintén nincs okunk pirulni. Minden egyes intézetünk megüti a mértéket és bátran száll sikra más, hasonló intézetekkel; szóval a mi iskoláink elérték azt a magaslato, a melyen a művelt Európa iskolái állanak. Nem mondjuk, hogy ezért nem volnának még itt-ott hézagok. Bizony vannak s már rég várnak pótlásra. Nagyjában azonban intézeteink kifogásolhatatlanok. S ha mégis kifogásolunk valamit, úgy az csak azon ártatlan óhaj: bárha ezen intézetek valaha mind egy egységes vezetés alá volnának hozhatók.

De persze, ez csak ábránd s — magunk bevalljuk — hiu ábránd.

Iskoláink tanítási nyelvök tekintetében három részre oszlanak. Vannak magyar, német és román iskoláink. Az iskolai főhatóságok nyilatkozatai alapján tudjuk s mondjuk, hogy mindannyi jó iskola. De a magunk tapasztalataiból tudjuk, hogy mindannyinak többé-kevésbé van egy rossz tulajdonsága, egy nagy hibája, a mely ugyan nem az iskola falain belül nyilatkozik, hanem azokon

kivül, a társadalmi s közéletben: tanulói-fjuságunk fegyelmezetlensége és erkölcstelensége.

Erős vádat hangoztatunk, de tudatában vagyunk ennek. Barátai vagyunk az ifjuságnak, mert az ifjuságban látjuk hazánk jövő sorsát. S mert barátai vagyunk, kell hogy hibáit megrójuk; mert szívünkön fekszik jóléte, kell felszólalnunk érdekében épen most, a tanév kezdetén.

A mint igaz az, hogy kevés városa hazánkban áll iskolák tekintetében oly magas színvonalon, mint mi: úgy tagadhatatlan tény az is, hogy kevés helyütt van annyira elhanyagolva az ifjuság körében az erkölcstelenség és kicsapongás, mint épen nálunk.

Nem kell messze mennünk. Lapozgassunk csak a rendőrség napi jelentéseiben s szomorúan kell tapasztalnunk, mennyi baja volt a rendőri hatóságnak a tanuló ifjusággal. Emlekezzünk vissza ama megbotránkoztató jele- netekre, midőn két intézet növendékei nemzeti- ségi chauvinizmustól vezéreltetve, nyílt utcán provokáltak összekoccezanást; midőn más helyeken tettelegességekre is került egymás között; midőn benn az iskola falain belül a legbotrányosabb jelenet fordult elő tanár s tanítvány között, s annyi más hasonló eset, melyek nem a legszebb világításba helyezik a mi tanuló- ifjuságunkat.

Nem szeretnők, ha félreértetnénk. Nem szólunk egy intézet fiataiságáról; általános- ságban beszélünk. Azt sem akarjuk ezzel mon- dani, mintha a fiataiság ezen hibái egyenesen az intézeteket terhelné. Legtávolabbról sem! Sőt épen azt hisszük, hogy e kórtünetek a leg- különfélébb nevelési rendszerek kifolyásai; hogy tanulói-fjuságunk legnagyobb részét nem a helybeliek képezik, hanem idegenek, kiket már zsenge ifjukoruktól kezdve nem a szerető anya aggódó szeretete nevelt, hanem idegen emberek közönye, a kik nagyobbára — tisztelet a kivételeknek! — nem az erkölcsök fejlő- dését, nem a szellem fejlesztését, hanem saját érdekeiket tekintették. Más szóval: fiataisá- gunk legnagyobb részének hiányzik a házi nevelése. Ebben látjuk mi a leg- főbb bajt s ez az, a mi az iskolák vezetősé- geinek legszebb törekvéseit megbénítja, meg- akasztja.

A iskola nem az a hely, hol a gyermek neveltetik, hanem az, a hol képeztetik; a hol

az értelem összhangba hozatik az erkölccsel. A nevelés a ház kötelessége; az iskola csak megkönnyíti a ház feladatát, a mint viszont a ház kötelessége jó nevelés által megkönnyí- teni az iskola feladatát. Ott, hol e kettő nem működik együtt, ott feltétlen és teljes sikerről szó sem lehet.

Brassóban csaknem minden tekintetben speciális viszonyok vannak. Ez is ilyen. Ez- zel számolniok kell iskoláinknak. S ha talán volnának is némi fogyatkozások, nálunk ezt nem szabad oly szigorúan megítélni, mert az iskolának ideje egy jó részét elveszi a házi nevelés pótlása.

Midőn most, az iskolaév kezdetén, öszin- tén, mint igazi barátja, üdvözljük tanuló if- juságunkat és sikert, áldást kívánunk megke- zdet munkájához: nem tehetjük, ifjuságunk elleni véteknek tartanók, hogy különösen a fiataiság erkölcsi életére ne hívjuk fel iskoláink figyelmét nemzetiségkülönbség nélkül.

Lehet, hogy ez rosszul esik a fiataiság- nak, de azzal mi nem gondolunk. Ha ma rosszul esik is, bizonyára elő majd az ideje annak, midőn megköszönik nekünk e jóakaró felszólalást, az iskolák vezetőségeinek pedig a szigort és erélyt.

Belföld.

Brassó, szept. 5. (Uj törvény.) A földművelés-, ipar- s kereskedelmi miniszter következő törvényja- vaslatot küldötte le véleményezés végett a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“-hez:

Törvényjavaslat, a csomagokban árult cikkek men- nyiség-tartalmának helyes megjelöléséről.

1. §. A belföldi forgalomra szánt oly bel- vagy külföldi árukra nézve, melyek a részletkereskedésben csomagokban fordulnak elő és melyek a vevő előtt sem le nem számoltatnak, sem nem méretnek vagy mérlegeltetnek, s melyeknél feltehető, hogy a vevő vételi szándéka bizonyos darabra, méretre vagy súlyra van irányozva, a csomagok a befoglalt mennyiség megjelölésével látandók el.

2. §. Miniszteri rendelet után fog meghatároz- tatni, hogy az 1. §. alatt foglalt kötelezettség mely árunemekre terjed ki; továbbá, hogy a csomagban foglalt mennyiség magán az árukon vagy ezek burko- latain, s hogy a mennyiség darabszám, méret vagy súly szerint jelölendő-e meg.

3. §. A hordókban eladott borra, sörre és szeszre

Te még megvagy, ideáloom, a régi kecses, bájos, de már ifjú hölgy. Most is könyek fátolozzák be sze- med ragyogását, de ezek fajó, keserű könyek. Mint egy Niobét találak, vigasztalan fájdalommal, túlter- helt kebellet.

Gyermekkorom játszótársa, ifjú elmém ideálja, ne sirj! Minden sebre elő az ír. A munka, az idő, a hűség, a szeretet — hatalmas balsamok. Gondolj ezekre!

Molnár Viktor.

Egy szerencsés vadászati nap. *)

A felső-magyarországi medve télen barlangokba, sziklahasadékokba vagy szeltrésekbe veszi be magát. Miután már sokszor vadásztunk ilyen gaura-medvékre eredménytelenül, iparkodásom egyszer végre mégis si- került. Miksa sógorom t. i. azon szerencsés helyzetbe jutott, hogy egy ilyen, fekvő helyéből sok fáradsággal kizavart „gaura“-medvét löhetett. Ez biztatott föl, hogy az 1885-iki tél folyama alatt Rezső koronaher- czeg ő cs. és kir. fenségét ilyen gaura-vadászatra meghívni bátorkodtam.

Már a tél kezdetén meghagyatott az erdészeti személyzetnek, hogy a medvéket gondosan csapázzák ki és ujholdkor, ha csak lehetséges, körözzék be, az- után fekhelyüket (gaura) óvatosan kémleljék ki, a mi

*) Mutatvány a „Segítség- emlékekből”.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Visszaemlékezés.

Csak egy néhány év tűnt le a semmiségbe, mi- óta gyermek s aztán ifjú levék. Csak egy muló álom, egy ködfátyolkép az egész mult, mi mögöttem van; és azóta mennyire megváltozott mégis minden itt künn a természetben s ott benn szíveinkben! A fák nem oly üde zöldek már, a nyárfa lombjai nem reszketnek annyira a csendes fuvallattól, mint akkor, midőn a földig lehajló galyak alatt védve hittük magunkat a szülői őrszemektől és a néhány csók elűhánása oly drága titok volt!

Lángoló arcaink és dobogó szívünk, édes ideá- lom, mit mondanak akkor? Szemeiddel és rózsás ar- czocskáddal midőn lopva felém pillantgattál, — miért ösztönze az a tekintet feléd rohanni?

A tánciskola akkor előttünk bűvös hangú zené- jének ütemeire derekad átölelve, repülve, rohanva usztunk a menyország felé. Most a ragyogó villany fénye, a délszak százféle virága, a fényes parkett s a fűkőrfalak között suhogó selyem s bársony uszályokra is hiába ontja pazar sugarát; szívem nem dobog, ar- czom nem lángol fel egyetlen lény megpillantásakor sem, mint akkor, ott a fehér padban, rövid rózsaszínű ruhában, néhány lobogó gertya által kétes világossá-

got terjesztő házban lebegő kecses kis leánykáért egykor!

Mily gyönyör volt akkor az is, midőn szép nyári estén a játék bevégezése után a zálogok kiváltására kerülén a sor, az a hamis véletlen — vagy a ravasz bíró — egymásra utalt bennünket. A szép barna le- ányka hönnyakáról elrablott gyöngyöt kelle egy csók árán visszaszerezni, és én kegyetlen szívű férfi jelölt kérlelhetetlen valék. Hiába láttam a remegő szemeket könyek jelentkezésétől elhomályosodni, hiába kérte halkan, szépen, gyöngyét, hogy haza menjen békével, e becses ékszer hiánya nélkül; én nem engedtem, kö- veteltem jogos csókomat. És a szende gyermek ré- múlt, vívódó arczeccsal végre beléegyezett a csók-adásba, csupán a gyöngyért, de kiköté, hogy a kertből minden lény menjen félre, kissé távol egy lugashoz, mert ha már meg kell lenni, csak tanu ne lássa legalább. És akkor a hold tiszta ezüst viágának őrző sugara s az óriás akácok fehér hulló virágainak védő fátyla alatt pirulva hajlt felém lesütött szemmel ígéző arcát; s én átfogtam a karcsu özike termetet, — de kegyete- nül dobogó szívvel feloldóztam a tartozás alól. Oh, mint rohant barátnőimhez, mint tapsolt kezeckéivel, midőn a féltett gyöngysor nyakában volt megint!

Ah! egykor és most! Mint megváltozott a világ! Az akácok már nem virágoznak, a nyárfák nem resz- ketnek — az én számomra! Mások már a fák, a ter- vek és az emberek.

névez az 1874. VIII. t.-cz. 13. §-ának intézkedése ezentul is érvényes.

4. §. Az, ki az 1. §-ban említett árukat csomagokban, de a kötelezett megjelölés nélkül az országban eladja vagy eladásra készen tartja: az iparhatóságok által iparoktatási czélokra fordítandó 20-tól 50 frtig, ismétlés esetében pedig 200 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntethető, mely pénzbüntetés, behajthatlanság esetén, az 1879. XL. t.-cz. 22. §-ának megfelelőleg, elzárásra változtatható át.

5. §. Kihágást követ el az is és az illetékes biróság által 50 frttól egész 200 frtig, ismétlés esetében pedig 300 frtig terjedhető pénzbüntetéssel vagy 14 napig terjedhető elzárással büntetendő, ki habár szabályszerű megjelöléssel ellátott oly árucsomagokat bocsát áruba, melyekről tudja vagy legalább tudhatta, hogy az azokon feljegyzett mennyiség a tartalomnak meg nem felel.

Ezenkívül a kihágás tárgyát képező árukészlet elkobozható.

Az iparhatóságok fel vannak jogosítva alapos gyanu esetén, az üzletheen lévő ily árukat azon czélból megvizsgálni, vajjon ezek a törvény rendelkezéseinek megfelelnek-e.

6. §. A vevőnek kártérítés iránti joga ezen törvény által nem érintetik.

7. §. Ezen törvény életbeléptetésének időpontját a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter külön rendelet által fogja meghatározni.

8. §. Ezen törvény végrehajtásával a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, valamint az igazságügyi miniszter; Horvát-Szlavonországban pedig a horvát-szlavon-dalmátországi bán bízatik meg.

Külföld.

Brassó, szept. 5. Európa békéje régen volt annyira veszélyeztetve, mint e perczben van, midőn a porta lépre ment az oroszoknak és beleegyezett Ernroth tábornok küldetésébe, kinek érdekében Bismarck herczeg vállalkozott közbenjárói szerepre.

A bolgár kormány elhatározta, hogy az orosz biztost nem engedi át a határon, ha egyenruhában jönne, ellenben, ha polgári ruhában jelennék meg, akadálytalanul hagyja átkelni.

Stambulov több hatalom képviselőjével szemben ismétlé, hogy a legvégsőig még fegyveres erővel is fognak ellenszegülni.

Párisi kormánykörökben ragaszkodnak ama meggyőződéshez, hogy a bolgár bonyadalmakat sikerül majd békés uton megoldani, miután a legcsekélyebb jel sincs arra nézve, hogy az orosz kabinet jól megfontolt tartózkodó politikához hűtelen akarna lenni. Az esetleges összeurópai jellegű határozatokkal szemben pedig Sóniában bizonyára nem fognak kilátás nélkül való ellenszegülést kifejteni. Tehát az európai kabinetek egyetértéséről van szó és az erre való törekvések feltétlenül számíthatnak a francia diplomácia teljes támogatására. Mindenesetre mellőzhetlen kényszerűségnek látszik az új bolgár fejedelmválasztás, a keletroméliai képviselők hozzájárulása nélkül, és Ferdinánd herczegnek nincs oka arra, hogy az ellen állást foglaljon. Vagy népszerű és akkor törvényes, meg minden további kifogásolást kizáró módon történendő újbóli megválasztásában bizonyos lehet; vagy nem tudta magát megkedveltetni és ez esetben maga

könnyen eszközölhető, miután az erdőörök előtt sok ily gaura ismeretes. Egy elővigyázati szabály pontosan megtartandó: a gaurát nem szabad nagyon megközelíteni, miután »Barna bácsi« meglehetősen ébren alszik.

Január havában jelentés érkezett hozzám, hogy Vereskő mellett két medve be van körözve, és pedig mindkettő a mészüregekben bővelkedő »Czigány« és »Klyak« hegyi ilyenén odvaiban.

Sokféle egyéb teendő következtében a vadászat napja csak február 12-ére tűzethetett ki. Ezen idő alatt az erdőörök nehéz feladata abból állott, hogy a gaurákat figyelemmel kísérik és naponkint tágas körben megkerülik. A vadászati terv az erdészeti szemlélyzettel meg lett állapítva, a vadászat teréről pedig vázlatrajzok készültek. — Nem csekély aggodalmunkra február elején olvadni kezdett, mire eszünkbe jutott az a paraszti-szabály, mely szerint a medve fekhelyét elhagyja, ha Gyertyaszentelő-Boldogasszony ünnepén kisüt a nap. Ha a maczkó csakugyan előjött, bizonyosan ismét visszahúzódott, mert újból havazni és fagyni kezdett; miért is febr. 10-én nekem azt jelentték: nincsen semmi ujság.

Ennek következtében február 11-én Budapestről Poprádra utaztam, mialatt a koronaherczeg Bécsből 11-én este oda rándult. 12-én hajnali 4 órakor fogadtam ő cs. kir. fenségét a poprádi állomáson, ki

sem ragaszkodik oly méltóságokhoz, melynek ez a legfontosabb alapja hiányzik.

A bolgár minisztertanács elhatározta, hogy a választásokat szept. 27-re (ó-naptár) kitűzi és hogy az ostromállapotot aug. 27-én (ó-naptár) megszünteti.

A mi a német császár és orosz császár találkozásáról illeti, arra nézve furcsa hírek keringenek.

A »Köln. Ztg. pétervári jelenése szerint ottani irányadó körök mit sem tudnak egy esetleges császártalálkozásról s erősen kétségbe vonják azt. A czár abban a véleményben van, hogy az eddigi német orosz barátság csak Németországnak vált hasznára s kerülni fogja, hogy Németország iránt bárminemű rokonszenvet nyilvánítson s feltűnő, hogy az orosz felhivatalos lapok igen élesen hasonló szellemben írnak.

Mindenesetre nagy válság előtt állunk s épen nem lehetetlen, hogy nagy európai háboru lesz belőle.

Magyar globus és az elfogott Lukács László.

— Román lapszemle. —

„Tűzet és vasat azoknak, a kik nem akarják elismerni, hogy miénk a kultura és történelme, mieink a folyók, erdők, közigazgatás, igazságszolgáltatás, a hivatalos és nem hivatalos nyelv; tűzet és vasat azoknak, a kik nem ismerik el, hogy mi vagyunk itt az urak, a többiek pedig rabszolgák, dákkal, guttal, gépideval, avarral és más egyebekkel kevert romlott vér, kik képtelenek a mivelődésre s nem is egyébre valók, mint utaink csinálására, birtokaink mivelődésére és juhaink őrzésére.“

Ki írta és mondotta ezeket? Már ki más, mint gróf Bethlen Gábor az E. M. K. E. elnöke a sepsiszentgyörgyi megnyitó beszédében. Így hallotta ezt a »Gazeta« s a mit ő hall, annak már csak igaznak kell lennie a Dimbovieza mellett, mert idehaza nem hogy más valaki, de még ő maga sem hiszi, a mit irt. Nagyon rosszul esik neki, hogy a magyar lapok, miután Tisza kevés időre a pénzügyet helyre hozta, a magyarosítás nagyszerű terveivel foglalkoznak. Miért is nem foglalkoznak a románosítás nagyszerű terveivel? Ekkor lenne csak vig élet a Lensoron. Így azonban a felség fogadására irt hazafias cikkek is bosszantják s míg a magyarok szerint még a hideg víztől is megmámorosodnak, neki csak a sóhajtozás marad a magyar képzelődő tehetség, a magyar globus nem engedik őt nyugodni.

Most az egyszer a »Pesti Napló« okozott nyugtalanságot, hogy azt merte írni, hogy a király ő felsége magyarabb minden elődeinél. Még csak ez kellett neki. Rögtön kikéri itt is jussát, de mi őt e térre nem követjük, hanem a költő szavaira figyelmeztetjük: »A legelső magyar ember a király.« Oda át meg így: A legelső román ember a király.

Ebből érthet eleget. Azt, hogy ők nem tegnap óta vannak itt, s hogy nincs emberi hatalom, mely velük román létüket megcsereültetné, igazítsa el a »P. N.«-val, a melynek mindig van az ilyen hetykéldésre tere és apró pénze.

Nagyobb baj, hogy Lukács László szathmármegeyi gör. kath. lelkész és volt szathmári román nyelvtanárt épen most tartóztatták le, midőn a felség az erdélyi részeket szerencsétlenni legmagasb látogatásával. Az is baj, hogy amugy muszka módra bántak el vele

s nem engedték beszélni sem ezzel, sem azzal. Mert muszka fogás ám az, hogy midőn valakinek a vizsgálóbíró azt mondja, hogy le van tartóztatva, nem hivhatja előbb oda feleségét, gyermekeit, öreg apját, anyját, hogy mielőtt elzárják az illetőt, sirnának, rinának egy jó sort, aztán kezdenék el a bucsúcsók osztoztatását s ez tartana mindaddig, a míg a vizsgálóbírónak a szíve írósvajként elolvadna s a gyanúsított, vádlott ember szárnyakra kaphatna. — Ez aztán nem lenne muszka tempo. Talán román tempo? A világért sem, Bretiano is megtanulta a muszka tempót s így ma már a szathmári vizsgálóbíró sem különb, mint a Dimbovieza mellett Jorgu judecatoru de instructiune.

Elég rossz, hogy így van, e miatt kerekedik ki egy keserves vezércikk, melyet még átolvasni is szívesavarító, hát még megírni. Mikor minket 1852-ben befogtak s úgy elzártak, hogy a napot se láttuk s még a gonosztevőket is, a kik közé zártak, csak felhomályban láttuk, ez nem volt muszka fogás, hanem csupa atyafiságos ölekezés, simogatás. Óh milyen jól esik még most is visszaemlékezni a mi kegyes szívű vizsgálóbíróinkra. Mikor három zsandár csupa szeretetből körülfogott s levitt M.-Vásárhelyt a szék börtönéből a Görög féle házba, úgy vigyáztak rám, mint a szemük fényére, nehogy az utcán valaki reám tekintsen s megtaláljon igézni . . .

Aztán milyen nemes szíve volt annak a vizsgálóbírónak. Milyen érzékenyen kérdezte egyebek között: »Élnek-e szülei?« »Nem, meghaltak.« »Szegények, szegények« s ezt ismételte, míg a szíve meg nem unta, »Miért szegények?« bátorkodtam kérdezni: »Oh ha látnák, hogy milyen megromlott fiuk van, rögtön meghalának,« lőn az érzékeny szívű válasz.

Lám akkor volt még csak az igazi jó világ és szabadság; akkor voltak jószívű vizsgálóbírók, kik még arról is gondoskodtak, hogy a napba ne nézhessünk, hanem találjuk jól magunkat a gonosztevők között s kik már régen porrávált szüleink iránt is olyan nagy szeretetet tanusítottak! . . .

Hát szó, a mi szó, de mi őszintén óhajtanók, hogy Lukács tiszteletes ur olyan ártatlan legyen, mint a ma született gyermek s térhessen mielőbb vissza övéi körébe. Ennél többet nem tehetünk.

»De ott vannak a hatalombeli terroristák, ezeknek már épen a felség érkezése kellett egy új fegyver a román népvézerek ellen, mert be kell igazolni, hogy e nép békés, elégedett; de az izgatók lázítják, tehát ezeket kell megsemmisíteni.«

Igy hiszi a »Gazeta« s miután mi azt szeretjük, hogy mindenki a maga meggyőződése szerint idvezüljön, megengedjük, hogy a vizsgálat eredménye döntsön. Czenkalji.

Hazánk a keleti kereskedelemben.

— Különös tekintettel Erdélyre. —

Szterényi József tanulmánya.

(Folytatás.)

Hogy ez minő terhet ró reánk, az kézen fekvő ha csak egy futó pillantást vetünk ezen illetekre. Így a közönséges bőrárak vámtétele 100 kgr. után 45 frank, a községi illeték 30 frank; posztónál vám 58 frank. községi illeték 36 frank; egy nagyobb hintó vámja 120 frank. községi illeteke 99 frank; tehát világos ebből, hogy itt a vámszerződés teljesen illuzórisa van téve, mert iparosaink nem a kikötött vám-

nek szikláiról korán reggel a füles bagoly szomorú huhogása hangzik felénk.

Február 13 án reggel — pénteken — jókor keltem. Aznapra gyönyörű idő volt várható, egy felhőcske sem volt látható az égboltozaton, a leggyöngébb szelöcske sem lengedezett, a hőmérő 15° hideget mutatott, — pompás kilátás a vadászatra. Fél hét órakor volt a reggeli, 7 órakor pedig a szánon való elindulás Vereskőre.

A jéghideg levegő ugyan irgalmatlanul csipé az arcbőrt, de ezt nemsokára elfeledtük a hajnalpirtól gyönyörűen megvilágított hegyormok láttára. A felkelő nap megaranyozta először a Királyhegyet, ezen hegyláncz legmagasabb, mintegy 6000 lábnyira emelkedő csucsat, majd a meredek Sas-csucsot, végre a Királykövet, melyet azért neveznek így, mert Mátyás király, mikor e hegyre ment, állítólag itt pihent.

Rövid idő múlva Vereskő helységéhez és a váshámarhoz érkezünk, a hol parasztszánokra szállottunk a tersztyanói oldalvölgyön keresztül a szuchai völgyesekébe hajtatandók, a hova fél 9 órakor el is jutottunk.

Ott, a hol a Garam, Telgari község mellett, forrásai felé éjszánaknak kanyarodik, a hol az utak Murány, Dobsina és Poprád felé szétágaznak, fekszik Vereskő. A völgy, melyen át jöttünk, délnek egészen a murányi várrét fensikjáiig és a Klyak felé vezető magaslatokig vonul. Gyönyörű volt a kilátás.

(Vége következik.)

Vidéki élet.

— Ev. ref. lelkész beiktatás Hosszúfaluban. —

F. évi szept. 4-én iktatta be lelkészi hivatalába Csizsér Gábor sepsi-egyházkerületi ev. ref. esperes Zsigmond Károly ref. körlelkész.

Az ünnepély a csernátfalusi ág. evang. egyház templomában folyt le s másfél óráig tartott. Szép példája a testvériségnek az a szívélyes előzékenység, melylyel úgy az ág. ev. magyar esperes Moór Gyula, valamint a csernátfalusi ág. evang. egyház presbiteriuma e célra templomukat átengedni szíveskedtek, sőt három ág. ev. lelkész több derék csángó férfiú és nő az ünnepélyen is megjelentek. Előbb az esperes ur tartotta iktató beszédét s utána az új körlelkész beiktatóját. Mindkét egyházi beszédet ki fogja adni az egyház harangalapja gyarapítására.

Az isteni tiszteleten a kisdud ujjegyház tagjain kívül számosan jelentek meg Brassóból is, mint tiszt. Zsigmond Károly eddig brassói ev. ref. segédlelkész barátai és tisztelői felekezeti különbség nélkül.

Mi brassói és brassómezei magyarok így szoktuk ezt tenni és ez igen helyesen van így. Férfiak és nők kétszázán felül voltunk.

Isteni tisztelet után a férfiak s az új lelkész szülei, nőtestvérei a hosszúfalusi vendéglőben költöttek el a szerény társas ebédet. Az első poharat Koós Ferencz kir. tanfelügyelő emelte a legelső magyar emberre, és legalkotmányosabb magyar királyra és fenséges családjára. A másodikat Csizsér Gábor esperes főtiszt. és mlgs Szász Domokos ev. ref. püspökre a hitbuzgó és fáradhatlan főpásztorra, ki rövid két év alatt már kilencz körlelkészi állomást szervezett s ezek közül ötöt már be is töltött. A harmadikat Bitay Béla brassói új ev. ref. segédlelkész Zsigmond Károly új körlelkészre.

Szép pohárköszöntőjével Bitay Béla lelkész egyszerre meghódította a vendégeket. Csak e hó 2-án érkezett körünkbe s már elmondhatjuk: ez a mi emberünk. — Igen szép köszöntőt mondott még Masznyik Gyula hosszúfalusi ág. ev. lelkész a közös töröl nőtt evang. testvéregyházak feladatáról. Bede Dániel hosszúfalusi f. népisk. tanító a csernátfalusi presbiteriumot és derék papját Kis Árpád ev. lelkészt éltette. Petke Károly bácsfalusi áll. tanító Magyarossy Ferencz jegyzőt, az új egyház patronusát.

Legyen az ég áldása az új plánta egyházon!

Kalvinista

Küküllőmegye rovata.

Nyilvános köszönet a segesvári ev. ref. templom és papilak javára befolyt kegyes adományokért.

Tizenkilencedik közlemény.

A 484. számú iven Illyés István sz. udvarhelyi gymnasiumi tanár 1 frt.

A 851. sz. iven a zsolti ev. ref. egyház 1 frt.

Matyók pomázi főszolgabíró 811. sz. iven Tóthfalú község 1 frt, Szabó Albert 1 frt, Mártiny János, Temesváry Pál 50—50 kr.

Az 551. sz. iven a harsányi ev. ref. egyház 4 frt, az ev. ref. lelkész 1 frt.

A 377. sz. iven Benedek József olanteleki lelkész 30 kr.

A 846. sz. iven a solti ev. ref. egyházmegye közpénztára 10 frt.

A 402. sz. iven Tompa András ugrai jegyző 1 forint.

Az 1045. sz. iven a hoboli ev. ref. egyház 1 frt 50 kr.

Kónya András alsó-zempléni egyházmegyei dékán 681. sz. iven beküldötte az 1881. évi egyházmegyei egyházlátogatás alkalmával gyűjtött adományokat és pedig a pataki járásból 1 frt, a megyaszói járásból 1 frt 12 kr, a szentesi járásból 12 kr, a tállyai járásból 64 kr, a cigándi járásból 39 kr.

N.-enyedi Borsai Ferencz erzsébetvárosi adótiszt 600. sz. iven: Borsai Ferencz 40 kr, özv. Sós Lajosné 50 kr, Ábrahám Márton 40 kr, Siklódi János 15 kr, Szél Natália 20 kr, Bakk János, Nagy Ágnes, Kolozsi József, László Sándor 3—3 kr, Csegedi Ferencz 2 kr, Bándi László 60 kr, Sziklai Mari, Barabás István, Czikéli Mihály, Schneider János, Seiler György, Keszler János, Gergely Sándor, Gergely Misiné, Szakács Sándorné, Tark Márton 5—5 kr; Kozocsa Márton, Biresa György, Fau János, Nagy Sándorné, Szilágyi Ágnes, Sós Károlyné, Kelemen Györgyné 10—10 kr.

Az 546. számú iven a csernátfalusi ev. ref. egyházközség 1 frt 22 kr.

Összesen 33 frt 57 kr.

A XVIII. első közlemény összege 2246 frt 57 kr.

Főösszeg 2280 frt 28 kr.

Midőn az itt kimutatott összegnek átvételét nyugtványozni szerencsém van, bátor vagyok tisztelettel jelenteni, miszerint a segesvári templom építési előmunkálatok már folyamatban vannak, miért is igen

szívesen kérem azon gyűjtő urakat, kik izeket még nem küldötték vissza, miszerint azokat bármely csekély adományaikkal együtt, de az elszámolás lehetősége tekintetéből esetleg jüresen is mielőbb visszaküldeni szíveskedjnek.

Segesvár, 1887. augusztus 20-án.

Szilágyi Márton,
pénztárnok.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Dr. Pavelka Ernő, az összes orvosi tudományok tudora, városunk orvosi karának egyik legjelesebb tagja mint hirdetési rovatunkból is láthatja a t. olvasó — Tusnádról, hol eddig fürdőorvos volt — hazaérkezett.

Névesere. A lapokat bejárta a hír, hogy gróf Bethlen András, Szebenmegye főispánja s a „szász“ universitás elnöke, f. hó 3-án nyitja meg az egyetem új ülésszakát. E hirt közölte a „Kolozsvár“ is, csak-hogy azzal a különbséggel, hogy gróf Bethlen András helyett gróf Bethlen Gábort írt. Penteken Segesvárt volt szerkesztőnk s ott épen feltűnt neki ezen tollhiba. Nem is hagyta megjegyzés nélkül. S ime, utolérte a nemezis. Mig ő lap dolgában Segesvárt időzött a megyei közgyűlésen, itthon ugyanez a hiba csúszott a „Brassó“-ba is. Engedelmet kérünk a t. olvasótól — a nyomdahibáért, mert nem gr. Bethlen Gábor a szász comes, hanem gróf Bethlen András. Ez bizony figyelemtelenség tőlünk is, nem tagadjuk!

A pénzügyminiszter rendeletet intézett valamennyi pénzügyi hivatalhoz és hatósághoz, melyben tudatja, hogy a brassói középkereskedelmi iskola egyenrangúnak tekintendő a főgymnasiumokkal s főreáliskolákkal.

Miniszterváltozás. Orczy Béla báróról egy bécsi lap azt a hirt hozza, hogy betegsége (makacs gyomorbaja) miatt legközelebb be fogja adni lemondását. A hír megerősítésre vár.

Tanügy. A Polgári Kereskedelmi testület mint ipar társulat által fenntartott esti kereskedelmi iskolák f. hó 12-én nyitnak meg, a felvételek a megnyitás napjáig eszközölhetők Lázár és Werzár üzletében klastrom-utca 6. szám. Brassó, 1897 szeptember hó 5-én. Az igazgatóság.

Rendőri hírek. Iparengedély megvonás. A városi tanács mint iparhatóság a városkapitányság javaslatára alapján Minninger Annának a „Czirkusz lovarnóhoz“ címzett éjjeli kávéüzletétől erkölcselenség címén megvonta az iparengedélyt. — Nagy tudásvágy. Wachs Márkus Moise galicziai, ruszpolyánai illetőségű egyénnek otthon nem tetszett már, s azért utnak indult világot látni. Így szerencsétlenné látogatásával Brassót is, hogy — állítása szerint — személyes meggyőződést szerezhesen az üzletmenetről. E célból sorba vette az üzleteket s nagy tudásvágyát — koldulással elégítette ki. Egy rendőrnek feltűnően a nagy buzgalom, melylyel az atyafi a tapasztalatokat gyűjtögeti, meghívta a rendőrséghez, hogy ott ismét másnemű tapasztalatokat szerezzen magának. Mint közönséges koldust s csavargót előbb megbüntetik, majd visszatolonczoltatják boldog honába, hol azután módja lesz gondolkodni a tapasztaltak értékesítéséről. — Hirtelen halál. Vasárnap este Grosz Rozina bába, utjában a Lópiacson hirtelen összeesett s halva maradt. Szélhűdés érte. — Szerencsejáték. F. hó 3-án néhány nyugtalan szellemű bérkocsis a vasútnál a vonat megérkezését bevárni unatkozván, jobbnak látta a szabad mezőn letelepedni és szerencsejátékot kezdeni. Azonban a rendőrségnek is helyén volt a szeme, meglepte őket, konfiskálta a pénzt s ez illető kocsisokkal átadta az illetékes bíróságnak. — Tilos a koldulás! Voristea Anna dologkerülő s több ízben büntetve volt nő vasárnap koldulás miatt elfogatott. Büntése kiállása után el fog tolonczoltatni. — Baleset. Vasárnap este a Pojana felé vezető útról egy kocsis lovastul lezuhant a mélységbe. Valószínűleg a dörrsfék láncának elszakadása okozta e balesetet. Egy ló rögtön kiadta párját. A kocsis is darabokra tört. De más — nagyobb — baj nem történt.

Kéjvonat Brassóba és Szinaiba. A m. kir. államvasutak Brassó városi menetjegy irodája f. hó 9-én kéjvonatot rendez Nagy-váradról kezdődőleg Brassóba s innen 11-én Szinaiba. Brassóra nézve — úgy földrajzi fekvésénél fogva, mint ipari s kereskedelmi szempontból rendkívül fontos volna, ha mennél nagyobb lenne az idegen-forgalom s így városunk bizonyos köszönettel tartozik a menetjegyi irodának, mely kéjvonatok rendezésével akarja az idegenforgalmat emelni. A társaság szombat d. e. 9 óra 46 perczkor érkezik Brassóba s már 12 órakor nagy orgonahangversenyt hallgat a fekete templomban. Délben közeled lesz a „Nr 1.“ nagy termében, d. u. pedig kirándulások; este hangverseny a városi zenekar által adva.

telt, hanem annak több mint félszeresét fizetik, a mi pedig lehetetleníti versenyképességüket.

Ezen rövid kitérés után, melyet csak annak igazolására engedtem meg magamnak, hogy Románia mint igyekezett akadályozni kereskedelmünket, térjünk vissza a forgalomra s. p. csupán legfőbb kivitel, illetve behozatali cikkjeinket illetőleg, hogy abból világos képet nyerhessenek keleti kereskedelmünk élénkségéről.

Adataimat az 1883-ik évből, mint közpénztárnok veszem.

Élénk kiviteli cikket képeztek az élő állatok. Lovakból kivittünk 1134 darabot 328,850 frank értékben; míg a határszéli forgalom juhokban, kosokban s bárányokban kivitel: 11,615 darab 117,755 frank értékben, behozatal pedig: 31,794 darab 476,800 frank értékben.

Élelmi szerekben, nevezetesen szalámi — mint igen fontos brassói, szebeni s kolozsvári kiviteli cikkben — kivitelünk 131,428 frt.

Lisztben s egyéb ide tartozó cikkekben kivitelünk 480,070 frtot képvisel.

Szeszekben kivitelünk 413,428 frtot tett, mire nézve azonban meg kell jegyeznünk, hogy kivitelünk ez irányban folyton csökken, mert Románia a szesz s rokon iparágak terén rohamosan fejlődik s ma már maga is kivitelre termel.

Fontos s évről-évre növekedő kiviteli cikket képeznek ásványvizeink, melyekben 1883 ban kivitelünk 76,334 frt.

Bőrökben, nemkülönben kész bőr s szűcsáruban kivitelünk tett nevezett évben 1205000 frtot, melynek kétharmada kizárólag erdélyi iparczik.

A bőrről lévén szó, szomorúan kell konstatalnom bőriparunk ijesztő hanyatlását, minek oka egyrészt a nyersanyagok nehezebb beszerzésében, másrészt a kész bőrárak szabálytalan elvámolásában fekszik. Ugyanis a mi durva, olesó munkáink ugyanazon vám alá esvén, mint a finom s drága osztrák cikkek, míg annál a vám az érték 1½%-át teszi, a miénknél már 20%-kra rug.

Az előbbi tönkre tette börgyárosainkat, az utóbbi versenyképtelenné csizmadiainkat s cipészjeinket, kik az erdélyi iparosok egyik legnagyobb kontingensét képezték s csaknem kizárólag Románia számára dolgoztak. Ha tekintetbe veszik csak azt, hogy még a hetvenes évek elején egyedül Brassóban 38 önnálló, nagyobb börgyáros dolgozott, holott ma összesen 7 van; hogy az erdélyi részeken 1880-ban még 2670 önnálló cipész és csizmadia dolgozott 1450 segéddel, kiknek száma ma már csaknem felénnyire apadt, nem többé Románia számára, hanem nagyrésztben munkások gyanánt mentek be Romániába, hol, ez idő szerint mintegy 450 volt önnálló erdélyi lábbeli iparos dolgozik; hogy 7800 önnálló nyerges- és szíjgyártóból ma már legfeljebb 4000 üzi önnállóan mesterségét és ezek is csak korlátolt mennyiségben, azt hiszem elég világos képet nyertek ezen iparág rohamos hanyatlásáról.

Gyapjúárunkban kivitelünk 2.866,852 frt. Ez a legfőbb kiviteli cikkünk, mely nyers, durva posztók, kockás flanellek s kötött árak alakjában vitetett ki.

Len-, kender- s kötélneműekben kivitelünk 1.241,813 frt.; papirosban 422,276 frt. mely utóbbi nagybárra az erdélyi, nevezetesen a zernesti, péterfalvi s párázsmári gyárakból szállított s szintén kevésbé finom, mint közönséges nyomda s csomagoló papirban: faárunkban 342,329 frt; agyagárunkban 103,585 frt; vasárunkban, nagybárra a kincstári vaskohászatokból 656,630 frt, géprészekben, melyek nagybárra az anyarszágból s csak korlátolt mennyiségben az erdélyi részekből származnak — 504,974 frt. — végül gyertya- s szappanban, különösen erdélyi termékek, 90, 819 frt.

Ezek fontosabb kiviteli cikkeink kiviteli forgalmunk 1883-ban, Romániába a mi azonban a későbbi években — egész 1886-ig csak csekély változásnak van alávetve. Igaz, hogy egyes cikkekben, minők a bőrárak, nagyon csökkent azóta is a kivitel, mert Románia mindinkább maga termeli e cikket, de elvégre ezen csökkenést pótolja a textilárak kivitelének emelkedése.

Ha azonban egész kivitelünket tekintjük általában, úgy azt tapasztaljuk, hogy hazánk évenként átlag 10 millió frt. ára szorosan vett iparczikket visz ki Romániába s azon keresztül Bulgáriába, mi összkivitelünk 14.02%-ának felel meg. Lássuk ezzel szemben Románia behozatalát hazánkba.

Összbehozatala szintén az alapul vett 1883. évben 32.207,135 frtot tett ki, tehát háromszorosát kivitelünknek, míg Ausztriába, mely ötszörte nagyobb kivittel bír, mint mi, csak éppen kilencz millió frt. értékűt visz be.

(Folytatása következik.)

Vasárnap reggel 5 óra 20 perczkor különvontat meg Sinaiába, hol ekkor fényes nemzeti ünnepek lesznek. A sinaiai vonathoz annyi a résztvevő, hogy okosan cselekszik, a ki előre jelentkezik, nehogy leszoruljon.

Vasuti tanfolyam nyílt meg f. hó 3-án Budapesten. A megnyitáshoz jelen volt Baross Gábor közlekedési miniszter is, kit Hieronymi Károly üdvözölt. A tanfolyamnak 118 hallgatója van.

A keleti expedíció iránt, melyet a m. kir. ál. v. városi menetjegy-irodája rendez Egyiptomba, Palaszinába, Török- és Görögországban olyan nagymérvű érdeklődés nyilvánult, hogy az utazó társaság csak szűkösen fért volna el a „Cattaro” gőzösön, melyen ez utat megteendő lett volna. Ezért az iroda kibérelte a Lloyd-társaságnak majdnem kétszer akkora pompás és nagy személyszállító gőzöst „Achillest” s a társaság ezen fogja megtenni útját. Ez lehetővé teszi egy szersmind azt is, hogy az eddig kiszabott számon felül is vétessenek fel utasok, dacára annak, hogy a jelentkezési határidő már elmúlt. Azok számára, a kik II-od oszt. jegyet váltottak, a nagyobb kényelem okáért, az az intézkedés van tételre, hogy a hajón 50 frtért külön válthatnak I. oszt. kabint. Az expedíció okvetlenül indul szeptember 10-én délután a központi személypalyaádvorból. Azoknak, a kik barátait, vagy rokonaikat e különvontaton elakarják kísérni Fiuméig, a menetjegy-iroda rendkívül leszállított áron ad jegyeket.

Közigazdaság.

Konzulok jelentése.

A krajovai (Románia) alkonzul 1886. évi jelentéséből közöljük a következőket: A kereskedelmi szerződés lejártá alkalmával a román gabnaneműek közül egyedül tengeri volt még készletben. A tengeri-üzlet egészen addig az időpontig, míg monarchiánk ezen cikkek behozatalára vámot vetett, igen élénk volt;

az említett időponttól azonban jelentékeny szállítmányokról s kivitelről alig szólhatni. A repce-üzlet kezdetben élénk, később azonban vontatott volt. A buza-termés mennyiségileg általánosságban véve igen jó, minőségileg azonban gyenge közepes volt. Az árak, melyek aránylag elég kedvezők és pedig 7 hektoliterenként 70—85 lei (vasuttól) 85—90 lei (a Dunától szállítva) közt ingadoztak, csak az év végével tüntettek föl emelkedést.

Az élő állatok s a hus forgalmára vonatkozólag a következők jegyzendők meg: Szarvasmarha a Magyarország részéről elrendelt határzár következtében épen nem vitetett ki, a sertés kivitele pedig a monarchiába a magas beviteli vám következtében alig képvisel számbavehető mennyiséget. A dél felé irányuló kivitel a magas szállítási költségek következtében semmi jövedelmezőséget nem tüntet föl. Több birtokos kénytelen volt hizlalt állatait, miután azokat el nem adhatta, ismét legelőre hajtani. A marhahus kilogrammonként 50—60 centimeről 25 centimera, a sertéshús ára 80 centimeről 50-re csökkent. Az előbb Bécs és Páris felé irányult tekintélyes juhkivitel most egészen megszűnt és az árak rendkívül alacsonyak voltak.

A janinai főkonzul 1886. évi jelentéséből átvesszük a következőket: Epirus közigazdasága az utolsó 19 év alatt folytonos csökkenést mutat, a mi nagyjából a lakosság elszegényedésének kifolyása. A 18,000 négyszögkilométerre terjedő területen alig lakik 600,000 lélek, azonkívül rossz termés, a vesztégári intézkedések mindmennyi okok, a melyek Epirus kereskedelmének csökkenést idézték elő. Az osztrák magyar monarchiába leginkább gabnanemű, déligyümölcs, bány-, kecskebőr, faolaj, földi szurok, mûfa, gyapjú és kecskeszőr vitetett ki. Az 1886. évi rossz termés, az állattenyésztés csökkenése a behozatal csökkenését vonták maguk után. A behozatal leginkább a gabnaneműeknél, lisztnél s egyéb élelmi

cikkeknek emelkedett. Gabnanemű 44,315 frttal, liszt mintegy 70,000 frt értékkel több hozatott be, mint az előző évben.

Az osztrák-magyar monarchia az összes behozatalban 26%-kal, tehát a legnagyobb mérvben részesedett, noha a monarchiának a behozatalban való részesedési aránya évről-évre csökkent. Az osztrák-magyar monarchiából az alábbi áruk hozattak be: cukor, kész férfiruha, szesz, sör, eczet, épület- és mûfa, papiros csaknem kizárólag, gyarmatárak, liszt, mész, ezement, fûszerek, gyapjúárak, kötélverő-árak, kaucsuk stb. Az egész tartomány kereskedelmi forgalmában Janina város mintegy 40%-kal, 2.082, 383 arany forinttal részesedett, ebből 1.745,974 arany frt. a behozatalra és 336,419 frt a kivitelre esik, a mely összes érték az előző évvel szemben 176,964 aranyforintnyi csökkenést tüntet fel. Azon áruk, melyek Janinába többnyire az osztrák-magyar monarchiából hozattak be, a következők: gyapjúár behozatott 65,700 monarchiánkból, Belgiumból pedig 14,600. Németországból 4,808 frt értékben, Pamutkendők: monarchiánkból 12,000, Svájcából 10,000 frt értékben kerültek az itteni piacra. Fûszerek és gyógyszerek, festőanyagok monarchiánkból 10,000. Franciaországból 4,600, Angliából 4,000, Olaszországból 3,000, Németországból 7,800 frt értékben érkeztek ide.

(Vége következik.)

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. szeptember hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.67 vétel	8.69 eladás
ezüstpénz à 20	8.62	8.66
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95	9.81
Török lira	11.25	11.26
Arany	5.88	5.90
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Dr. Pawelka Ernő,

az összes orvosi tudományok tudora

ezennel tisztelettel tudatja a n. érd. közönséggel, hogy Tusnádról hazaérkezett.

Együttal tudatja azt is, hogy tekintettel a helyi közönségre, jövőre nézve lemondott a tusnádi fürdőorvosi állomásról s itthon töltendő az egész évet,

441—1887. szv. szám.

(356) 2—3

Árlejtési hirdetmény.

A sepsi-szentgyörgyi m. kir. álladalmi méntelep homoródi, (Kóhalom mellett) sepsi-szentgyörgyi és deési osztályoknak az 1887. év november hó 1-től az 1888. október hó végeig terjedő időre szükségeltető élelmezési cikkek biztosítása céljából, a Sepsi-Szentgyörgyön f. év augusztus hó 26-án kelet és kibocsátott hirdetményen közölt alhaszonbérleti feltételek alapján, kenyér, zab, szén, alom és ágyyszalma, kemény tűzifa és petroleum szállítása iránt Sepsi-Szentgyörgyön a méntelep irodájában folyó év szeptember 26-án délelőtt 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog tartatni.

A szállítási szerződések illetve feltételek helyben a méntelep parancsnokságánál megtekinthetők vagy innen kikérhetők.

Sepsi-Szentgyörgy, 1887. aug. 26.

A magy. kir. méntelep parancsnokságától.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Liposbába s kéri a „Betegbarát” ezimű röpiratot. E könyveskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésre áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyveske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

Jelentés!

Alólirotnak ujonnan megnyitott mészárszékeben naponként található mindenféle jó és friss hus mérsékelt árral. — Szíves pártfogást kér

Măzgărean György,

mészáros.

Eladó

szabad kézből egy ház (kőből s téglából) állva egy utczai boltból s négy szobából s három konyhából a hozzátartozó padlással, pinczével és kamarákkal. Bővebbet tudhatni Bolonya Gácsmajor 136. h. sz. alatt.

1—2 (366)

Fényképezési műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképezési műtermemet

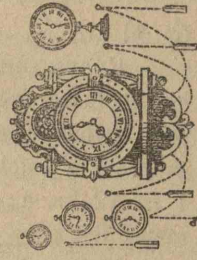
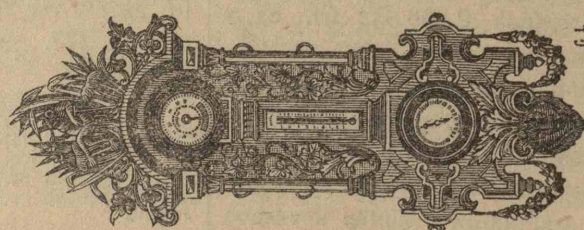
Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképezés körébe vágó munkák gyors, pontos, izléses s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

(213) 46—*

Mély tisztelettel Knapp M.,
fényképész.

DRESSNANDT J. EDE (150) 10—

Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt

(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja jól berendezett raklárát, ugyanint: arany és ezüst svájci zsebohajt, inge, keret, schwarzváldi mindenemű óráit, továbbá óralánczait, zeneműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legolcsóbb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkismeretes jótállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltetnek. Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincs, vesztés nélkül készséggel visszatérítik. Mindene szakra tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.

